

TALLINNA
PÜHA NEITSI MAARJA
PIISKOPLIK TOOMKIRIK

KATEDRAALI SÕNUMID

EELK Tallinna Piiskopliku Toomkoguduse infokiri

DETSEMBER AD 2024

JUMALA ELAVA SÕNA KÜTKES

„Ja nagu tuleb tunnistada, suur on jumalakartuse saladus: Ta on avalikuks saanud lihas, õigeks tehtud vaimus, nähtav olnud inglitele, jutlustatud paganatele, usutud maailmas, võetud üles kirkusesse“, nõnda kirjutab apostel Paulus Timoteusele oma kirjas 3:16.

Võrreldes Kristuse sünni ootusega, mis oli nii inglitel taevas või karjastel väljal, oleme võrreldamatult paremas olukorras, sest teame Jeesuse sünni, elu, surma ja ülestõusmist, me teame lunastusloo kulgu. Meil on usk ning teadmine, et see saab täide minna ka minu elus. Sellest on jutlustatud kirikus, kuulnud vanematelt ja vana-vanematelt, usutud enne meid ja elava tunnistusena alles hoitud meie jaoks, see on toimunud ja toimib praegugi. Jõulu-aeg kutsub meid vaatama ajast kaugemale, kõrgemale ja märkama ajatut, ära tundma nähtamatut „Tõstke oma pea ja vaadake üles, sest teie lunastus läheneb!“ Luuka Evangeelium 21:28

Jumala elava Sõna kütkes on kõik nii nagu peab olema, mitte midagi ei pea muutma ega teiseks tegema, sest Jeesuses elavaks saanud Sõna sees on kõik nii nagu tõeliselt olema peab – iga inimene, iga mõeldud mõte on tallele pandud, iga tunne, iga palve, tänu, värv ja maitse, jälg ja lausutus ja lausumata jäänud, tehtud ja tegemata jäänud, kõik on olemas. Seda kokku suudab võtta meile tuttav pluss-märk ehk ristimärk +. Pluss ehk ristimärk on liitev, kokku toov nii matemaatiliselt kui ka vaimset. Selle märgiga saame õnnistada ja teha nähtavaks muidu niisama sõnades nii raskelt edasiantava Kristuse kohalolu. See liidab meid ja meie pärandi kokku meie eelneva põlvkondadega nii Tallinnas kui Tartus, nii Torontos kui Tormas, nii Vancouveris kui Valjalas, Hamiltonis ja Hallistes ja meil ongi meie omad jõulud!

Riik ja rikkus on eesti keeles kasvanud samast tüvest, seega võib vahetada need sõnad omavahel ja vaadata kuidas see teksti mõte sõnaga „rikkus“ sai kõlada 300 aastat tagasi. Tõeliselt rikas on see, kellel on riik ja on selle ära tundnud, taibates, mida tähendab olla rikas Jumalas. Evangelist Luukas kinnitab „Aga kui variserid Jeesuselt küsisid, millal tuleb Jumala riik, siis vastas ta neile: „Jumala riik ei tule ettearvatavalt ega öelda: „Ennäe, siin!“ või „Seal!“, sest ennäe, Jumala riik on teie seas!“ Luuka 17:20–21.

Jõulupühas oleme kutsutud tunnistama jumalikku sekkumist oma ellu ega heida kõrvale teist inimest, kes on sama moodi oma eluteed käimas. Seda sama sõnumit on kuulutatud, tunnistatud ja oma elus ära tuntud ja edasi jutustatud alati oma lastele ja lastelastele. Kui poleks üksteisele lausutus sõna, valitseks maailmas ju pimedus ja teadmatuse, sest keegi ei tea, kus on tema kodupaik, millised on tema armsad ja kus on ta südame ase, kust sa tead, et Jumala rahu saab kanda sind, kui ümberringi on rahunud. Kui me kõneleme, siis osa

Foto: Joel Siim

meie kõnes öeldud sõnadest on suurema kaaluga ja rõhutatud, et juhtida tähelepanu meie jaoks olulisele. Tihti on nõnda, et vägisõnad ilmuvad platsi siis kui tahetakse eriti kanget sõnada või sõnuda, kas siis sõnumit rõhutades või soovist see sõnum hoopis oma kontrolli alla saada. Jumalike sõnade saladus ilmub ja saab meile selgeks kui me need elusaks elades toome need kuuldavaks üksteisele. Siis avastame, et palju olulisem, ülesehitavam ja teist inimest rõõmustavam on lihtsad sõnad, mis kannavad ajatut, kinnitavad lootust, annavad lohutust ja näitavad, et me oleme üksteisele olemas. Siit kasvab minu meelest üks ilusamaid mõtteid selle aasta jõuluks, et me saame teeneda teist inimest oma kohaloluga. Olla olemas ja kohalolevad nii, et seda tajutakse. Alati ei peagi palju tegema, vaid äratundma, et sina oled olemas nende jaoks ja su lähedased on olemas sinu jaoks, isegi kui vahemaad on pikad ja harva nähakse silmast-silma.

Aasta kauneimal õhtul,
Mõte käib kauged, kaotatud teid,
Peatudes kõigel ju lapseas nähtul:
„Täna see jälle kui aarde leid.“

Vaadates pühale puule
Otsin palvuses neid,
Neid, keda keegi ei kuule,
Neid keda keegi ei näe,
Keegi, ei keegi!
Neile ma läidan küünalde leegi,
Neile ulatan käe. (Marie Under)

Palve: „Ma palun, et kui Sinu Sõna, mis kord Jumal lausus, läks välja ja tabas inimest, sai inimese kätte. Nõnda ka Jumala kord lausutud Sõna, puudutab meid üle aja, nõnda saab inimesest sõna kandja ehk sõna pidaja. Siis, ei, mitte meie ei rutta ajas, vaid aeg justkui ruttab meist mööda ja me kestame

üle aja. Ükski vahemaa ei tundu enam liiga pikk, ükski inimene pole liiga võõras. Käies teistega sama teed, pole olemas ühtegi, kellele Jumal poleks loonud oma aega, ta oma ehedust ja oma kohta ja tähendusrikkust. Ja muud Sinu Sõna ju ei soovigi, kui et teeksid, mis on õige, armastaksid headust ja käiksid

alandlikult koos oma Jumalaga. Vaid, et sa teeksid, nagu Jumal tegi – sai inimeseks! Aamen!“

Õpetaja Arho Tuhkru

KOGUDUSE VÄLJASÖIT VIRUMAALE

Oktoobri koolivaheajal võtsime pühapäeva-kooli peredega ette tutvumisetke Virumaale, et külastada meie eestpalvekogudust Viru-Nigulas ja vaadata muud huvitavat, mida ümbruskonnas leida on. Kella kümneks hommikul oli kogunenud lõbus seltskond bussi ja sõit ida poole võis alata.

Esimeses peatuskohas, Viru-Nigula kirikus võttis meid vastu kohalik diakon Aili Ilves, kes oli meie giidiks kuni reisi lõpuni. Tegime väikese ringkäigu kirikus ning kuulsime palju huvitavat selle mineviku ja oleviku kohta. Puukirik arvatakse seal olnud juba 13. sajandil. Esimene kivist kirik ehitati 14. sajandi alguses, kuid see hävis 1658, Vene-Rootsi sõja käigus. Praegune on aastast 1755. Kirik on pühitsetud laevnike kaitsepühakule Nikolausele. 2010. aastal pühitseti Andrei Lobanovi kaunis altarovitraaž „Jeesuse taevaminek“, 2022. aastal valmis käärkambrisse talvekirik. Lapsed võtsid lauluõpetaja Estriga viisi üles ja laulsime enne lahkumist „Ainult see, kes vaatab elu lähedalt, näeb Jumala imesid...“

Järgmiseks peatuskohaks olid Maarja kabeli varemed. Need on samuti pärit 13. sajandist ning praegusel ajal kenasti ligipääsetav ja ilusasti korrastatud. Igal suvel käivad kato-liiklased Viru-Nigulas palverännakul. Tee viib kirikust Maarja kabeli juurde, kandes enda ees suurt Maarja kuju. Vahepealsel ajal on Maarja kuju aga hoiul kiriku käärkambris.

Edasi liikusime Vasta Mõisakooli, kus ootas meid kooli direktor. Vasta kool on põhikool. Tutvusime kooliruumidega ning kuulasime huviga, kuidas kulgeb koolielu sellises vaikes ja meie mõistes ikkagi ka väikeses kohas. Vahel tundsin koguni kadedust nähes, kui ilus ja korrastatud mõis ja selle ümbrus olid. Tegime mõisa härrastemaja taustal ühispidi ja lehvitasime hüvastijätuks.

Edasi kulges meie tee Kunda poole. Nälg hakkas näpistama ning järgmisena oli meid ootamas õdus söögikoht „Maria juures“. Pererahvas oli meile valmistanud maitsvad road, mille kallale asusime kohe peale söögilaulu laulmist. Lahkusime sealt heas tujus ning palvega ikka jälle läbi astuda, kui Kundasse asja peaks olema.

Kunda tsemendimuuseum oli minu jaoks küll meeldiv üllatus. Sealne giid tegi meiega tuuri muuseumi peal. Muuseumis oli teemist ja vaatamist kõigile. Loomulikult sai tutvuda tsemendi valmistamise ajalooga, aga mitte ainult. Teisel korrusel oli välja pandud hästi palju eriilmelisi nukke. Nendega oli osavasti seotud üks lugu tsemendivabriku direktorist. Poistele pakkus suurthuvi atraktsiooniks seatud pöördahi. See nägi välja nagu suur toru, kuhu sai sisse minna. Sees oli sild, kahel pool käsipuud. Sein, mis oli justkui telliskividest, pandi pöörlema. Ja seal sees ei saanud enam aru, mis pöörleb. Kuna aju ütleb meile, et seinad ei saa liikuda,

siis järelikult peab liikuma pörand. Päriskeruline oli hoida tasakaalu ja sirgelt käia, ehkki pörand seisis kogu aeg paigal.

Viimasena jõudsime Kunda kiriku juurde, kuhu liikusime muuseumist jalgsi. Kunda kiriku teeb huvitavaks see, et kiriku kell pole mahtunud väikesesse kellatorni, vaid ripub konsooliga kirikutorni välisküljel. Teiseks omapäraks on see, et kui tavaliselt asetseb altar idas ja uks lääne suunas, siis Kundas on vastupidi. Altar on läänes ja uks ida poole. Altarimaali asemel on kiriku altarile paigutatud altariskulptuur „Kutsuv Kristus“.

See oli meie väljasõidu viimane peatus ja ees ootas tagasisõit koju Tallinna. Olime väsinud, kuid õnnelikud ja tänulikud Taevaisale, et meie plaan sai korda minna.

Merje Schultz

Neljapäeval, 14. novembril, pandi punkt Toomkiriku altariosa katuste restaureerimistöödele. Õpetaja Arho Tuhkru pühitses apsiidi katusele paigaldatava tuulelipu.

Üle 300-aastase katusepleki restaureerimis- ja konserveerimistööd on Eestimaal esmakordsed, sest puudub pretsedent. Nii on tegemist teedrajava ja ka ajaloolise sündmusega.

Näib usutav, et Toomkiriku koorilõpmiku katuse ehisdetailid – vasest kuul, tuulelipp ja kullatud tipuristike – pannakse paika juba suure tulekahju järgsel taastamisel 17. sajandi lõpus. Üldiselt hästi säilinud ansambli suurim kaotus on tuulelipu leht, millest on alles vaid üks sepisrauast tugi ja laagrile jäljed varjal. Tuulelipu leht hävines millalgi 20. sajandi keskpaiku, viimane arvestatav piltkujutus sellest pärineb Juhan Naha II maailmasõja aegsest skitside kogust. Ajalooline graafika näitab, et mõneti ebatüüpilise kompositsiooniga tuulelipu keskseks motiiviks oli inglifiguur.

Paraku oli ajalooline andmestik liialt napp selleks, et mõelda lipulehe rekonstrueerimisele. Väga selgelt jääb ainult üks tee – anda võimalus kaasaegsele ideele, kujundusele, teostusele.

Lipuleht tehti Toomkiriku vanast katuseplekist. Rohelise imposantse paatinaga kaetud vaskplekk sai niimoodi endale uue elu. Ingel sõnumitoojana annab neitsi Maarjale üle teate, edastab kuulutuse, et Maarja jääb lapseotele ja toob ilmale poja, kellele paneb nimeks Jeesus (Luuka 1:31). See on sõnum ajatust ajalikku, taevasest maisesse, piirijooneks mustast sepisrauast tuulelipu varras. Vardale kinnitub taevase ja ajatu inglitiibade kujundiga lipuleht ja piirile kinnituv ja sealt algav ajalik ja inimsilmale nähtav, lehtkullaga õilistatud õis. Lipuvarde tippu ehib lehtkullaga kaetud võrdhaarne ristimärk, mis kinnitub piiri tähistavale lipuvardale ja seob kokku lipuvarde tipupositsioonil sümboliseerivalt Kristuse kahte loomust – tõelist Jumalat ja tõelist inimest. Lipuvarde alumises osas on kuul, mis kannab loodud maailma tähendust, mille üle kõlab kuulutus Lunastajast.

Toomkiriku 2024. aasta altariruumi katuste

Fotoc: Endel Apsalon

praeguse osa restaureerimistööd maksumusega enam kui 320 000 eurot on toetanud Tallinna linn, Kultuuriministeeriumi Muinsuskaitseamet, Tallinna toomkoguduse liikmed ja SA EELK Toetusfond.

Kõiki restaureerimistöödel osalenuid tänati advendiaja 2. pühapäeva missal, mille järel anti üle tänukirjad.

Projekteerijad: arhitekt Elo Sova (Sova Arhitektid OÜ)

Peatöövõtja: OMA Katused OÜ – juhataja Martin Kärner

Plekksepad: Aleksandr Jegorov, Aleksandr

Karasjov, Aleksandr Zaitsev, Andrei Fominõhh, Vladimir Staroselskiy

Puusepad: Viktor Erm, Jaanus Undusk, Kermo Vaisma

Sepp-restauraator-kuldaja: Maidu Müürisepp

Krohviija: Roman Boiko

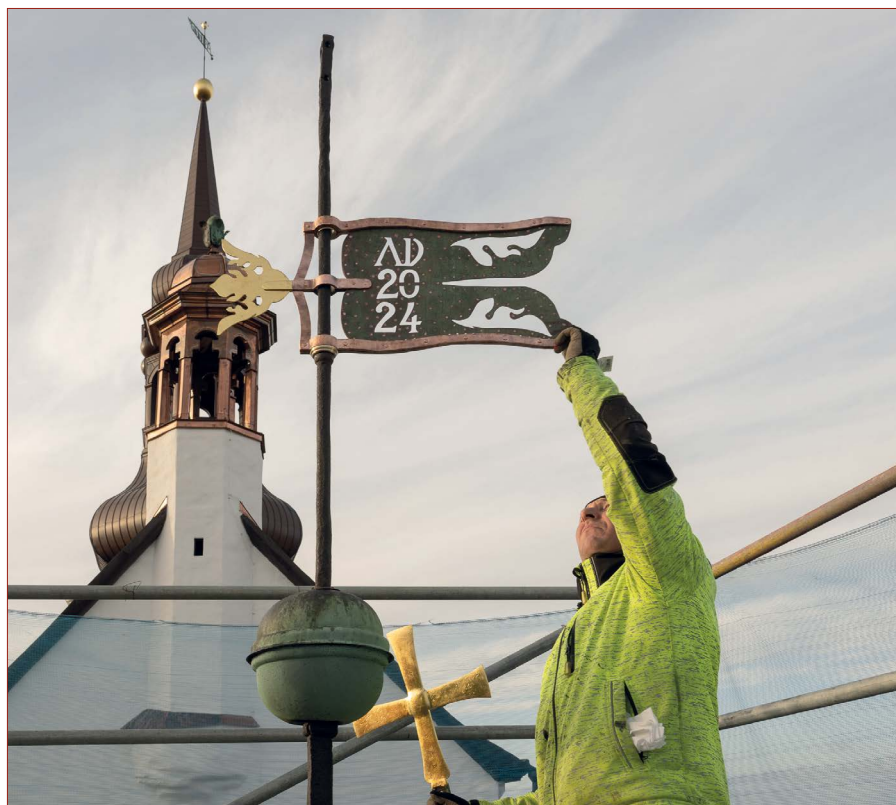
Tellingud: Hardi Hall, Ramirent AS

Tuulelipu kavand: Kersti Tuhkru

Muinsuskaitsealine järelevalve: Jüri Noška

Muinsuskaitseamet peadirektor Marilin Mihkelson

Tallinna linnavalitsus, muinsuskaitse osakond – Carolin Pihlap

20. novembril olid Toomkoguduse senioridel külas sõbrad Kaarli kogudusest.

Ühises kohvilauas jagati uudiseid ning kuulati üllatuskülalise ettekannet. Seekordseks üllatuskülaliseks oli restauraator Juhan Kilumets. Külaline andis põneva ülevaate selleks ajaks lõppenud katuse ja tuulelipu restaureerimistöedest. Rikkaliku pildimaterjali abil oli kõigil võimalik võtta ette virtuaalne tõus kõrgele maapinna kohale.

Igavikupühapäeval, 24. novembril, tähistas Toomkirikus oma kaalukat sünnipäeva peapiiskop emeeritus Andres Pöder.

Missa järel esitles „Johannes Esto Kirjastus“ Andres Pöderi tsitaatide ja mõttekildude kogumikku „Sõnade sütepann“. Raamatust leiab autori tähelepanekuid erinevatel elu teemadel: armastus, eetika, haridus, usk ja kirik, ühiskond, pere ja abielu, rahvas ja riik, vaimuelu jt.

Raamatut on võimalik osta Toomkiriku infoletist ja ka otse kirjastuse kodulehe kaudu.

Missa ja esitluse järel kogunes kiriku keskmisse vahikäiku pikk õnnitlejate ja autogrammisoovijate rivi. Kõik kirikulised olid ka kutsutud kohvilauda, mis oli kaetud kiriku kõrvallöövides.

Igavikupühapäeval, 24. novembril, andis Toomkoguduse õpetaja Arho Tuhkru üle selleaastase Maarja medali ning kultuuripreemia.

7. novembril otsustas koguduse juhatus teha nõukogule ettepaneku anda tunnustus Matti Pätsile, kelle „vaimu- ja meelekindlus oli paljudele imetluseks ja juhtnööriks,“ ütles õpetaja Tuhkru medali üle andes.

Kahjuks lahkus Matti Päts 14. novembril igavikku, kuid 17. novembril kogunenud koguduse nõukogu otsustas siiski anda Matti Pätsile mõeldud Maarja medali ja kultuuripreemia üle tema perekonnale.

Maarja medal anti tänuga üle laureaadi perele: lesk Valli Pätsile ja poeg Madis Pätsile ning tütar Madli Vallikivile. Tunnustuse eest tänades ütles laureaadi poeg Madis Päts, et tema isale oleks see au ja tunnustus palju rõõmu teinud.

Fotol on kuvatõmmis Toomkiriku jumalateenistuse ülekandest, selle tegi Kätlin Liimets

Pühapäeval, 1. detsembril süttisid kristlikus läänemaailmas adventiküünlad. algas uus kirikuaasta ja jõuluootus. Tallinna Toomkooli adventiaeg algas palvuse ja adventiküünla süütamisega uue kirikuaasta esimesel koolipäeval, esmaspäeval, 2. detsembril. Õpetaja Joel Siim kõneles valgusest ja ootusest ja 6. klassi lapsed laulsid korraka pimedast ja valgust öhtust ning esimese klassi koor tähekesest. Palvus lõppes juba tõelises jõuluootuses lauluga „Ei au, ei hiilgust otsi ma“.

In memoriam Meelis Vahar 25.02.1961 – 26.11.2024

26. novembril sai viiuldaja, kirikumuusik Meelis Vahari aeg siin, maa peal täis. Tema sõpradele jääb ta sügavale südamesse elama, kohtume aga nüüd juba igavikus.

Meelis oli täiesti eriline inimene – arvan, et seda võime kõik, kes me teda tundsi, kinnitada. Tema suurele hulgale sõpradele ja tuttavatele oli ta kaaslaseks, kes kokkusaamistel oma erakordse naljasoone ja piiramatu fantaasiaga, kõikvõimalike vimkade tegemise, lõbusate lauluviiside ümismise ja omapärase kõnepruugiga kõige enam naeru ja rõõmsat meeleolu pakkus. Tema seltskonnas oli naer garanteeritud. Ja seda osati hinnata.

Meelise elu sisuks oli aga muusika. Õppinud viiuldajaks, pühendus ta alates noorusajast kuni elu lõpuni kirikumuusikale ning esinemistele tema enda loodud salongitrio ja lõpmata suure hulga teiste muusikutega, muusikapalade seadmisele mitmesugustele koosseisudele, aga ka paljude muusikasündmuste korraldamisele kirikutes. Eriliselt tugev side oli tal kirikuorganistidega, kuna mitme aastakümne jooksul mängis ta koos nendega nii jumalateenistustel, talitustel kui kontsertidel. Meelise viiulimängu iseloomustas laulvus ja hingestatus, tema musitseerimine puudutas sügavalt nii kuulajaid kui kaasmuusikuid.

Oma muusikalise andega kirikus teenimist alustas Meelis 80-ndate alguspoolel Tallinna toomkirikus. Seal oli ta kaastegev jumalateenistustel, osales orkestri koosseisus, hooldas orelit ja tegi teisi töid, mida just parasjagu teha vaja oli. Enim oli ta seotud just Tallinna kirikutega – lisaks toomkirikule Püha Vaimu, Kaarli ja Jaani kirikutega. Kõigis neis oli ta oma inimene, oodatud viiulit mängima, aga ka niisama juttu ajama. Ning alati oli ta valmis nõu ja jõuga aitama mistahes küsimustes kõige erinevamaid inimesi. Ta oli soe, abivalmis ja südamlis – unustamatu inimene nii paljudele.

Meelis, jääme sind igatsema ja hoiame oma südames neid meile nii kalleid ja õnneks rikkalikult kingitud hetki, mida oleme koos sinuga saanud veeta kas kiriku orelirõdul, sinu mõnuses kodus, kohvikus või veel hoopis kusagil mujal. Head teed sulle!

„Kes võidab, see riietatakse samamoodi valgete rõivastega. Mina ei kustuta tema nime eluraamatust.“ (Ilm 3:5)

Kirikumuusikute ja kaasteeliste nimel Kadri Ploompuu

Foto: Joel Siim

15. oktoobril avati Toomkiriku kantsli kõrval seinal nõukogude repressioonides hukkunud vaimulike mälestustahvel. Ligi veerand sajandit asus tahvel Konsistoriumi hoones, olles laiemale avalikkusele raskelt ligipääsetav. Piiskopliku Nõukogu avajumalateenistuse järel avatud tahvil olid mitmed lüngad vaimulike hukkaasaamise aegade osas. Usina uurimistöö tulemusena on lüngad tänaseks täidetud ning OÜ „Rändmeister“ kivirestauroatori kindel käsi kandis puuduvad daatumid kivisse.

Foto: Erik Peinar

Advendiaja 3. pühapäeval, **15. detsembril**, konfirmeerisid peapiiskop Urmas Viilma ja õpetaja Arho Tuhkru Toomkogudusele 12 uut liiget. Neist 10 ristiti veel hommikul enne leeriteenistuse algust.

Foto: Erik Peinar

15. detsembri jumalateenistuse järel andsid peapiiskop Urmas Viilma ning õpetaja Arho Tuhkru üle Toomkoguduse teenetemärgi. 17. novembril kogunenud Toomkoguduse nõukogu otsustas teenetemärgi anda kunstiajaloolasele ja kauaaegsele Tallinna muinsuskaitse juhile Boris Dubovikule pikaajalise ja asjaliku koostöö eest Toomkiriku uurimisel ja restaureerimisel. Laureati tutvustava laudatio pidas kunstiajaloolane Juhan Kilumets.

Pühapäev, 22. detsember

kell 11:00 Advendiaja 4. pühapäeva perejumalateenistus

Teisipäev, 24. detsember

kell 16:00 Jõulumuusika Toomkoguduse koorilt "Laudate Dominum"

kell 17:00 Jõuluõhtu jumalateenistus

Kolmapäev, 25. detsember

kell 11:00 Kristuse sündimise püha missa

kell 17:00 Toomkoguduse jõulukontsert

Neljapäev, 26. detsember

kell 12:00 Esimärter Stefanose päeva sõnajumalateenistus

kell 14:00 Jõulujumalateenistus Merivälja Südamekodus

Laupäev, 28. detsember

kell 12:00 Orelipooltund

Pühapäev, 29. detsember

kell 11:00 Püha Perekonna püha missa

Esmaspäev, 30. detsember

kell 9:00 Taizé palvus ja vestlusring

Teisipäev, 31. detsember

kell 9:00 Taizé palvus ja vestlusring

kell 17:00 Vana-aasta missa

kell 23:30 Taizé aastalõpupalvus ja "Rahvaste pidu"

Kolmapäev, 1. jaanuar

kell 12:00 Uusaastamissa

kell 16:00 BachFest kontsert

Reede, 3. jaanuar

kell 19:00 BachFest kontsert

Laupäev, 4. jaanuar

kell 12:00 Orelipooltund

kell 19:00 BachFest kontsert

Pühapäev, 5. jaanuar

kell 11:00 Jõuluaja 2. pühapäeva missa

kell 12:30 Koguduse täiskogu koosoleku algus

Esmaspäev, 6. jaanuar

kell 12:00 Kristuse ilmumise püha ja Tallinna Toomkooli 706. aastapäeva palvus

kell 19:00 BachFest kontsert

VALIMISED

5.–12. jaanuarini 2025 toimuvad Toomkoguduse nõukogu järjekordse koosseisu valimised. Valimised algavad 5. jaanuari jumalateenistuse järel täiskogu koosolekuga ning valimistulemused kuulutatakse välja 12. jaanuari jumalateenistuse järel. Kogu selle aja jooksul on kõigil täiskogu liikmetel võimalik käia valimas koguduse kantseleis.

Valida saavad need koguduseliikmed,

- kes eelmisel või jooksval aastal on teinud liikmeannetuse,
- kes on osalenud armulaual,
- kes on vähemalt 18-aastased,
- kelle õigusi ei ole kirikukari korras piiratud.

Juhatus palub kõigil koguduseliikmeil tuletada endale meelde, kas eelpoolnimetatud ja Kirikuseadustikust tulenevad nõuded on täidetud.

Head Toomkoguduse liikmed.

Kalendriaasta lõpuni on jäänud vähem kui kaks nädalat. Toomkoguduse juhatus tänab kõiki, kes on 2024. aastal oma nimelise annetusega ja kõikide teiste annetustega taganud selle, et Toomkogudus on saanud elada stabiilset ja rahulikku elu.

Samas tuletab juhatus meelde, et igal ristitud ja konfirmeeritud koguduseliikmel on aeg üle vaadata, kas ta on liikmeannetuse jõudnud juba teha ning armulaual osaleda.

Liikmeannetused on Toomkoguduse jaoks väga oluline allikas koguduseelu korraldamiseks, sest kogudused on Eestis majanduslikult iseseisvad organisatsioonid, mis oma igapäevaelu korraldamiseks mujalt vahendeid ei saa.

Liikmeannetuse võib teha sularahas koguduse kantseleis või kanda üle SEB Panka.

Saaja: EELK TALLINNA PIISKOPLIK TOOM

SEB Pank EE401010022002639007

Panga kood BIC: EEUHEE2X või

Saaja: EESTI EVANGEELSE LUTERLIKU KIRIKU TALLINNA PÜHA NEITSI MAARJA PIISKOPLIK TOOMKOGUDUS

SWEDBANK EE562200221033921689

SWIFT kood/BIC HABAE2X

Selgitus: Liikmeannetus 2024 ning annetaja nimi

KONTAKT

Toom-Kooli 6, 10130 Tallinn, Eesti

Telefon 644 4140

E-post: tallinna.toom@eelk.ee

<http://toomkirik.ee>

PANGAREKVIISIIDID

EELK Tallinna Piiskoplik Toomkogudus

Registrikood 80209270

SEB Pank EE401010022002639007